

[Finansministeren.]

masse ord om en definitiv kildeskat, men hvor bliver forslagen af? Den forrige regering har haft 3 1/2 år til at komme med noget. Man er ikke kommet med noget, og her i dag hører vi de samme fraser.

Den svenske betænkning blev nævnt. Her går man ind for et system, der nærmer sig en definitiv beskatning, siger man. Så vidt jeg kan læse den svenske betænkning, siger den nogenlunde det samme, som Poul Dahlgaard-udvalgets betænkning siger, at man har muligheder for i det eksisterende kildeskatte-system at nærme sig en definitiv kildeskat. Det mener jeg da i høj grad vi har. Jeg tror på, at vi har meget gode muligheder for at udforme det nuværende kildeskatte-system på en sådan måde, at der bliver en meget tæt overensstemmelse mellem den slutskat, der skal være betalt, når året er gået, og den skat, der er opkrævet i årets løb. Det skulle ikke være så forfærdelig vanskeligt for A-skatteyderne, og for B-skatteydernes vedkommende kan det også gøres, især hvis man gennemfører det forslag til ændring af § 54, som er indeholdt i dette lovforslag. Selvfølgelig, det vil jeg sige til hr. Jens Foged, skal der tages hensyn til folk, der ikke har disse stigninger. Det er da helt rigtigt, at et gennemsnit næsten aldrig passer på den enkelte. På den anden side ved vi, at der er en forbavsende fælles bevægelse i indkomstudviklingen. Det gælder på lønområdet, og det gælder også inden for de selvstændige erhvervsdrivendes område. Der er en forbavsende ensartet bevægelse i indkomstudviklingen, men selvfølgelig kan der være folk, der ikke følger denne bevægelse, og de skal have fuld adgang til at få reguleret deres forhold i overensstemmelse med, hvad de selv kan dokumentere gælder for dem, det vil jeg gerne sætte en streg under.

Jeg skal ikke her komme med bemærkninger om det problem, hr. Jens Foged rejser om klageadgangen vedrørende forskudsansættelsen. Vi har jo tidligere afvist det. Jeg tror også, man stadig væk skal afvise det, man vi kan da godt endnu en gang se på det i udvalget.

Med hensyn til hvilken procent man kunne forestille sig, kan jeg henvise til det, som Kommunernes Landsforening har foreslået, og det er dog ikke kun socialdemokra-

ter og SF'ere, der er med i Kommunernes Landsforening. Jeg kan også henvise til det, som det af den tidligere regering nedsatte skatteekspertudvalg, Poul Dahlgaard-udvalget, har foreslået; nemlig en 15 pct. forhøjelse over 2 år. Det forekommer ganske rimeligt.

Vi vil gerne se på venstres forslag i finansministeriet. Officielt har vi ikke fået det tilsendt endnu, men det kommer vel.

Arbejdsgiverrestancerne håber jeg, at vi kan virkelig gøre noget ved. Med den ændring, der er sket med de summariske redegørelser fra arbejdsgiverne, mener vi, at man kan tage meget, meget hurtigere fat på arbejdsgiverrestancerne, end man hidtil har kunnet, og jeg har netop i de drøftelser, jeg havde med kommunerne forleden om opretningen af skatteindbetalingerne, også drøftet dette spørgsmål. Kommunerne er villige til at gå ind i et kraftigt forsøg på at få arbejdsgiverrestancerne ud af verden.

Til hr. Bernhard Baunsgaard vil jeg kun sige den ene ting, fordi de andre ting falder sammen med det, jeg nu har svaret på, at jeg beklager, hvis hr. Bernhard Baunsgaards udtalelser her skulle betyde, at de radikale vil blokere forhandlingerne i udvalget på basis af f. eks. Poul Dahlgaard-udvalgets betænkning. Jeg kunne godt have fremsat de forskellige forslag, som jeg selv har nævnt i offentligheden adskillige gange, men jeg synes ikke, det var rimeligt at gøre det, og det var da af hensyn til de tidligere regeringspartier og det udvalg, som de havde nedsat, at jeg kun tog den del af Poul Dahlgaard-udvalgets forslag med i lovforslaget, som man allerede havde afgivet delbetænkning om, og så i øvrigt her ved fremsættelsen sagde, at det måtte være rimeligt at afvente udvalgets betænkning.

Forholdet er jo det, at den tidligere finansminister, hr. Ninn-Hansen, til mig havde sagt, at Poul Dahlgaard-udvalget skulle aflevere sin betænkning i januar. Det var det, jeg havde indrettet mig på, og så kunne vi nemlig have fået det ind i lovforslaget. Men formanden for udvalget meddelte mig, at det, han havde givet tilsagn om, var at komme med betænkningen i begyndelsen af 1972, og det opfattede han altså ikke som januar, men som omkring 1. april, og det måtte jeg altså bøje mig for. Jeg kunne heller ikke så godt sige: ja men I